

# Les joventuts catalanes parlen

per Josep TORRENTS

En el número últim de « Canigó » els nostres lectors hi hauran trobat el text d'una Carta de Barcelona, document inaugural d'una secció interessantíssima. La carta no tenia cap punt feble i era d'un interès màxim tot allò que s'hi deia. Un paràgraf però, rellenia doblement la nostra retina i la nostra avidesa de lectors de diaris. Es aquell que diu :

« A Catalunya no hi ha joventut. Es morta. No hi ha ningú capaç de fer-la vibrar una mica. Saben de memòria el nom de tots els reis gods, però no saben un borrall d'història contemporània. Per ells la vida ha començat fa vuit anys ». I afegeix : « No trobariem cap jove de vint anys que sàpiga escriure la llengua vernacle ».

Heu llegit ? A Catalunya no hi ha joventut ! Les joventuts catalanes han estat educades seguint les normes que dicta i pontifica Falange. Les joventuts catalanes han estat treballades i intervingudes per tots els capastres del règim, comandats per l'home al qual cal anomenar tres vegades. En diverses ocasions hem estat invitats per les joventuts catalanes que viuen exiliades a França, i que escriuen sota la divisa « Les joventuts catalanes parlen... », a col·laborar amb ells, però teniem un cert escrúpol perquè la nostra edat és veritablement una edat que no serveix per a res. Un jove que no té experiència, i és massa vell per fer viure la flama d'una perenne joventut. Però, que voleu fer-hi ?... Res. Bel·lida cosa a peu i a cavall que ell és el més jove de tots nosaltres, perquè com que això de joventut ve del cor, ell fa molts més anys que passeja la seva per aquests mons de Déu. En té, per tant, molta més en quantitat i en qualitat ; és una joventut més feta i més treballada que la nostra. Nosaltres ens agraïm de bon grat a aquesta teoria, amb la secreta esperança de que com més anirem més valdrem.

I avui ens hi acullim amb gran plaer, per a fer remarcar aquesta gràcia de l'exili, que és indubtablement la millor de totes elles ; les joventuts catalanes que viuen a França, llegeixen i col·laboren a la premsa catalana, poden assistir a classes on s'hi ensenya el nostre idioma nacional, tenen conferències i cursats de divulgació de la nostra cultura, poden exhibir la nostra bandera i manifestar públicament el seu amor a Catalunya, cosa que no poden fer els seus semblants que viuen en el clos de la Pàtria. « A Catalunya no hi ha joventut. Es morta ». I bé, les joventuts catalanes que viuen a França són vi-

vents i treballen per a la nostra segona Renaixença. Joves i noies de l'exili, que us aplegueu a Solidaritat Catalana ; la vostra responsabilitat és immensa. Quan retornareu a Catalunya, haureu d'ésser, juntament amb els que han tingut la sort de tenir uns pares patriotes, els capdavanters de la Renaixença catalana.

No descuideu cap de les activitats que us són addients. Interveniu en tots els aspectes de la vida catalana a França. La vostra formació de catalans nacionals tindrà la doble valor d'ésser adquirida en el combat i malgrat la duresa de l'exili. Catalunya ho espera tot de vosaltres.

I sapigueu ofegar, en el seu inici, tot intent de discòrdia entre catalans. Sou els més indicats per fer-ho perquè heu vingut a França amb el cor net i no esteu subjectes a cap actuació preèrita. No heu deixat res darrera vostra i teniu al davant l'esdevenidor de Catalunya. I si l'exili us depara la gran sort — paradoxes de la vida — de poder tenir una formació de catalans nacionals, aprofiteu-la ara que n'és el moment. En un demà que tots voldríem immediat, en fareu ofrena a la Pàtria i als vostres germans que hi han restat.

Les joventuts catalanes parlen... des de França, i en una magnífica Solidaritat Catalana.

## El President Aguirre a Tolosa

Ens agraïm que la setmana propera, de retorn de Londres, el President d'Euzkadi, Honorable Sr. Aguirre rebrà la colònia basca i els dirigents de les organitzacions polítiques catalanes.

En nom de « Canigó » donem la benvinguda a Tolosa a l'Honorable President del poble basc.

## Casal Català d'Angulema

Amb motiu de la commemoració del 14 d'abril, els catalans residents a Angulema capital del departament de la Charenta, es van reunir al « Café de la Paix », enfront de l'Ajuntament, per tal de procedir a un canvi d'impressions preparatori per a la constitució del Casal Català de l'esmentada ciutat. Catalans de tots, absolutament tots els partits i tendències eren germanivolament ruents fidels al record de la pàtria estimada. Hi assistiren al costat dels catalans de la Catalunya estricta dos valencians i tres rosselonesos. Com a president de la comissió organitzadora del Casal Català ha estat nomenat el Sr. Taulà, enginyer, membre del Comité Departamental d'Alliberació. Els assistents van cantar a peu dret els himnes nacionals català i francès com a final del vi d'honor cel·l'brat amb aquest motiu.

## POMPEU FABRA

Doctor « Honoris Causa »  
de l'Universitat de Tolosa

Evidentment, aquesta nova no podia ésser anunciada amb una gazetilla breu i simple, que digués : « Previ acord de la Facultat de Lletres, amb l'aprovació del lector i del Ministre, l'Universitat de Tolosa conferirà el grau de doctor « Honoris Causa » al filòleg atala Pompeu Fabra, president de l'Institut d'Estudis Catalans i del Patronat de l'Universitat Autònoma de Barcelona, professor de llengua catalana a la mateixa Universitat. La cerimònia de l'investidura tindrà lloc un dels primers dies del pròxim mes de Juny. »

Coincidint amb l'homenatge a Verdaguier, aquesta notícia ens enorgulleix i ens satisfà. És cert que la marxa de les coses ha fet possible la celebració de les dues festes i el nostre goig és ben complet : al poeta que salvà la nostra llengua, hom hi associa el filòleg que la feu viable als més nobles usos, model ofert a les altres llengües novollatines que desitjaven viure i assolir una alta destinació.

L'Universitat tolosana pot veure en Fabra l'home de ciència i basar en tal qualitat la proposta ; nosaltres hi hem de veure en primer terme el català fidel a la seva Pàtria, l'exiliat que ha patit com els altres i espera el mateix que tots ; l'home al qual els anys li donen dret al repòs i no para de treballar, amb la màxima eficàcia per al seu país i per als seus compatriotes. La seva presència és la màxima garantia de la recatalanització de la joventut romana a la terra nostra o exiliada en terres llunyanes, de que ni els tirans ni els seus líats, inconscients potser, no han d'assolir l'aterratament de la nostra llengua ni del nostre esperit. Que els catalans de Tolosa assisteixin tots, a tots els actes que hom organitzi en honor del nou doctor, que aplegui en les cerimònies a que prengui part senti darrera seu, ben fervent, l'escalp de tot un poble agraït i esperanant !.

L'home símbol, que reclamen els catalans, que hom anuncia, el tindrem par uns dies a Tolosa, bandera vivent i flor de la nostra cultura : Mestre Pompeu Fabra i Poch.

J. M. BELLIDÓ.

## Festa de la Mare de Déu de Montserrat

El passat dia 27 d'abril, festa de la Mare de Déu de Montserrat, un grup de catalans es reuniren en l'església parroquial de Saint Gerôme. El Pare Narcís Xifra i Riera hi celebrà una missa i pronuncià una sentida allocució, exaltant les glòries de Montserrat i les virtuts catalanes i fent vots per un prompte retorn a la Pàtria.

L'acte acabà amb el Cant del Virolet. El nostre bon amic Josep Sarasola hi assistí en representació dels nostres germans de Basconia.